

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torej zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 80, za 1/2 strani K 40, za 1/4 strani K 20, za 1/8 strani K 10, za 1/16 strani K 5, za 1/32 strani K 2,50, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 32.

V Ptuj v nedeljo dne 11. avgusta 1912.

XIII. letnik.

Kakor vsako leto . . .

Zadnjič enkrat smo govorili v uvodnem članku o kmetem ponosu, ki je pri nas žalilno že iginil in katerega nadomešča danes dokaj le suženska pokorščina. . . . Pa se nam ni treba govoriti enkrat tudi o kmetem ponosu. Kajti mnogo, mnogo poguma je treba, da človek danes ne vrže plug v staro orodje, ne pljuni na kmeti jopič in ne odide v fabriko kot suženj kapitala ali pa tja do drugega drevesa, s štrikom v roki. . . . Moj bog, moj Bog, kako žalostna je dostikrat kmetova usoda! Z ljubeznijo, močno in iskreno kmet je edino še materina ljubezen, vsadiš seme v sadek in naročje večne zemlje in upaš, da ti prinese kos kruha, da izrodi tvoja vroča ljubezen novo klasje, da izvabita tvoja kri in tvoj znoj iz zemlje plod, brez katerega ni življenja. A solnce, pred katerim leži vsa človeška usoda, bojazljivo na kolenih, solnce ima dvojno obličje: enkrat začara hipoma vso naturo in je bilo včeraj še golo vejevje, duhti danes svet ob cvetu; drugi zopet pa že z neprepričljivo močjo in zeleno ajda ne upa svoje nežne glavice skozi sežgano skorja zemlje potisniti. Kakor meč pade solnčni žarek na cvet in ga pogubanosni požar hiti od vasi do vasi. Moj Bog, kako krvava je kmetova usoda! Po njem hrepenijo kelihi, kjer bi imela dvigati rožnate svoje glavice, se skriva travica, ki jo po kraskem skalovju. In nakrat se povzame oblak, tam nekje na obzorju, mali in prozorni oblak, kakor pajčolan; zrak postaja težak, bel, da bi ga lahko rezal in blisk se skriva v razjarjenemu tigru za oblačnim zagrinjalom. Trenutek in zopet trenutek, — in nakrat pri-
pada padati led, oster, neusmiljen, toča, bič za-
strelstvo, uničevalka vsega truda, razširjevalka
smrti. Kakor sulica roparskega viteza predere
vse točino zrne upov napeti plod. In čez par
minut, ko si imel komaj časa, pogledati skozi
okno, ko si žena ni mogla niti solznatih oči
odnesti, plava že smrt čez tvoje njive, bela
art, ki je pokopala vse tvoje upe in tvoj trud
v tvoj ponos . . .

V takih žalostnih trenutkih postane kmet
— junak. In treba mu je poguma, levovega
poguma, da ne zdrsne v grozeči prepad obupa.

In vsako leto je tako!
Tudi letos! Kako krasno je vse v spomladi
— kako se je že človeško srce veselilo, da
zopet enkrat zemljica vsaj nekaj kmeto-
vega truda vrnila. A zdaj prihajajo že tužne
vesti od vseh krajev in koncev. Tukaj je bila
trava imenitna, a solnce je otavo sežgalo. Ajda
bi morala cveteti, pa je na ajdini njivi prašno
suho, kakor na cesti. Koruzo morajo ljudje
presti, da jo raje živina požre, nego da bi se
na popolnoma posušila. Rumena je kot v času
suše, a ploda komaj vidiš. V drugih krajih
zopet povzročilo je vreme trsne bolezni, ki so
zastopile s neverjetno krepkostjo. O fižolu, repi,
krompirju v nekaterih naših krajih niti
gora ne more biti. Sadno drevje izgleda ža-
lno in ima toliko sadu kakor akacije, ki jih

nekateri kmetje še vedno namesto žlahtnih ja-
boljk sadijo. In toča je bila po naši zemlji,
opustošila je široke pokrajine, zbila vse kakor
z železnimi kladivi in pustila kmetu le — solze.
V kolikor so nam došla poročila, so se povsod
po Spodnjem Stajerskem in tudi po Koroškem
kmetove želje in ljudski upi zopet izjalovili, —
in namesto bogate žetve in trgatve, namesto
zlatega cvenka v škrinjo prinesla bode jesen
zopet le dolgove in eksekutorja . . .

Kakor vsako leto . . .

Pa še nekaj bode prinesla jesen, tudi ka-
kor vsako leto, — obljube, obljube bode pri-
nesla, da bode lahkomišelnemu človeku kar srce
trepetalo od razkošja in veselja! Obljub bode
deževalo, ti vbogi kmet, deževalo kakor točnih
zrnov! Prišli bodejo slovenski poslanci in slo-
venski preroki in slovenski agitatorji in vpisa-
vali bodejo tvoje ime po vseh mogočih spisih
in knjigah; in vozile se bodejo komisije in po-
hodile po tvoji njivi še tisto, kar je toča pu-
stila; in pomilovali te bodejo na vse strani, ti
vbogi kmet, in po časopisih bodejo tožili o tvoji
bedi in nesreči in se pridušali, da moraš dobiti
pomoč; in — in — naposled bodeš ravno tako
reven in lačen kakor doslej . . .

Kakor vsako leto . . .

Kajti ti slovenski voditelji nimajo časa za
vas kmete, — politika jim vzame vse moči, —
na-se morajo preveč misliti. — in zato bodeš
slovenski kmet zopet zapuščen, kakor vsako
leto . . .

Enkrat pa, vbogi kmet, se bodeš vzdramil
in si sam pomagal in takrat bode drugače
kakor vsako leto . . .

Velika ljudska veselica v Št. Vidu pri Ptuj

se vrši

v nedeljo dne 11. avgusta pri g. Schosteritsch
(na vrtu pod lipo.)

Dopoldne koncertna godba in srečo-
lov (začetek ob 11. uri)

Popoldne velika zabava (šaljiva pošta, boj
s konfeti, ples na prostem, citer-koncert, petje,
varovna predstava, umetniški vlogi itd. itd.)

Vstopnina prosta in brez plačila.

Čisti dobiček je namenjen vbogi šolski
deci v Št. Vidu.

Preskrbljeno je za izvrstno pijačo, pristna vina,
svežo pivo, mrzle in gorke jedi.

Štajerski domačini, pridite vsi na to ljudsko ve-
selico, pri kateri se ne gre za nobeno hujskarijo!

Vsi dobro došli!

Politični pregled.

Roparstvo. Cene surovega sladkorja so v
zadnjem času hudo nazadovale in postale raz-
meroma nizke. Vkljub temu je sklenil sladkorni
kartel za mesec avgust, da se cene sladkorja
ne znižajo. Mirnokrvno opazuje vlada to očitno
roparstvo visoke gospode . . .

Učijo se! Z oziroma na velikansko pomor-
sko nesrečo „Titanica“ izdala je avstrijska in
ogrška vlada novi postavni načrt, ki se tiče po-
morske službe in ki se je za študiranje pomor-
ski oblasti v Trstu in na Reki izročil. Načrt se tiče v prvi vrsti varstva potnikov. Vsak potnik mora imeti odslej na parniku za-
sigurjen prostor v rešilem čolnu. Vsakdo, ki
je na parniku nastavljen, mora znati vselati.
Nadalje obsega načrt celo vrsto poboljškov
stanja mornarjev. Vsak trgovski parnik mora
imeti Marconi-aparate. Tudi morajo vsi parniki,
ki gredo pri Gibraltarju v odprto morje, imeti
dve mašini in dve šrabli.

Laško junaštvo. Avstrijski baron Chlumetzky
dobil je svoj čas od Italije red sv. Mavricija. Ker
pa je zdaj v času vojske o laškem vojaštvu
resnico pisal in zlasti par slučajev upora v laški
armadi omenil, mu je laška vlada ta red od-
vzela. Chlumetzky pa je zdaj na podlagi itali-
janskih virov dokazal, da so njegova poročila
resnična. Vboga Italija!

Prismojene babe. Kakor znano, borijo se
na Angleškem t. z. ženske emancipistke za po-
litične pravice žene. O stvari sami se da govo-
riti. Neumno je le, da te politikarje babe vsa
mogoča surova sredstva vporabljaajo, da bi jav-
nost na svoje čenčarije opozarjale. Z nasilnimi
sredstvi hočejo vlado preplašiti, da bi jim pri-
volila volilno pravico. Kadar se kje kakšni mi-
nister pokaže, pa ga že te prismojene babe de-
jansko napadejo. Izložbena okna pobijajo in ako
se jih zapre, nočeje nič jesti, da bi igrale vlogo
mučenic. V Dublinu so vrgle te babe v kotljo
ministerskega predsednika Asquitha sekirno, s
katero so eno osebo ranile. V teatru istega
mesta so vrgle goreči stol med poslušalce. Te
nevarne babe se je zaprlo. S takimi sredstvi
seveda le dokazujejo, da niso sposobne za po-
litične pravice.

Boji med zamorci in belimi so se vršili zo-
pet v državi Georaija v Ameriki. V teh krvavih
bojih je bilo 7 zamorcev ubitih, 11 zamorcev
in 4 belih pa težko ranjenih. Sovražstvo med
obema plemenoma še vedno noče ponehati.

Jako redka priložnost

Od večje fabriške zaloge se mi je mnogo tisoč
krasnih, težkih

tiger-flanel-spalnih-odej
z lepim pisanim robom v razprodajo zaupalo. Odeje so
pripravne za vsako domačijo, so močne in gorke,
ca. 190 cm dolge in 140 cm široke. Pustite si takoj

4 k. tiger-flanel-spalnih-odej
za skupaj 9 55 K ink. zavoja in poštnine, brez vsacega
nadaljn. plačila, franko po povzetju v bišo poslati. Z
mirno vestjo lahko trdim, da bode vsakdo s pošiljativjo
zadovoljen in lahko z zaupanjem naročite. Izmenjava
vedno dovoljena.

548

Gospica Margarete Ahrens, Wiesbaden, Waterloostraße 4.